

Изх. № 006/07.07.2020 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вр.№	039-00-14
Дата	08.07.2020г.

ДО

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА,

ПРЕДСЕДАТЕЛ

НА 44-ОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДО

НАРОДНИТЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

В 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

НА ВНИМАНИЕТО НА:

Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА

И ЧЛЕНОВЕТЕ НА КОМИСИЯТА ПО

ПРАВНИ ВЪПРОСИ

Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА

И ЧЛЕНОВЕТЕ НА КОМИСИЯТА ПО

БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

Г-Н ГЕОРГИ ГЪОКОВ

И ЧЛЕНОВЕТЕ НА КОМИСИЯТА ПО

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕТО С

НЕПРАВИТЕЛСТВЕНИТЕ

ОРГАНИЗАЦИИ И ЖАЛБИТЕ НА

ГРАЖДАНИТЕ

Г-Н БОРИС ЯЧЕВ

И ЧЛЕНОВЕТЕ НА КОМИСИЯТА ЗА

БОРБА С КОРУПЦИЯТА, КОНФЛИКТ

НА ИНТЕРЕСИ И ПАРЛАМЕНТАРНА

ЕТИКА

СТАНОВИЩЕ ОТ БЪЛГАРСКИ ДАРИТЕЛСКИ ФОРУМ

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за юридическите лица с нестопанска цел № 054-01-60/01.07.2020 г.

кпв
кбф
квнотг
квккп
Мичева
08.07.2020

29.5

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Обръщам се към Вас от името на сдружение „Български дарителски форум“ (БДФ), което обединява големите дарители в нашата страна – компании и фондации, от 2004 г. насам. Наши членове са някои от най-големите чуждестранни компании с успешен бизнес в България – инвеститори и ключови двигатели на българската икономика, също така множество национални компании с доказан принос в социалната и обществена сфера. През годините БДФ се утвърди като един от основните посланици на стандартите за добро управление на дарителски политки и програми, в т.ч. и прилаганете на принципите за прозрачност, отчетност и устойчивост на ефекта от дарителските инвестиции. БДФ инициира и работи системно за развитието на механизми, насърчаващи дарителството в подкрепа на различни социални групи и каузи или хора, които се нуждаят от средства за спешно лечение в България и чужбина, както и пострадали при бедствия и аварии с национален и регионален мащаб. Поддържа дарителската платформа DMS, партньори сме в реализацията на кампании, чрез които се набират средства за значими обществени каузи от индивидуални и институционални дарители вкл. и такива извън пределите на страната. От самото начало на извънредното положение, свързано с COVID-19 БДФ и нашите членове инициираха кампании и създадохме дарителски фондове на обща стойност над 5 млн лв в подкрепа на болници, общини, социални институции, уязвими общности, сред които самотни възрастни хора, ученици без достъп до дистанционно обучение, семейства в бедност и др. Горди сме да споделим, че заедно успяхме да мотивираме и международни дарители да се включат в общите ни усилия за справяне с кризата в България. С този ресурс чрез проекти на общини, болници, читалища, граждански организации, малки бизнеси подпомогнахме над 700 000 човека в цялата страна за навременно осигуряване на защитни консумативи, лекарства, апаратура, хранителни пакети, устройства за дистанционно обучение и др.

На 1 юли 2020 г. група народни представители внесоха законопроект за изменение и допълнение на Закона за юридическите лица с нестопанска цел единствено с кратка бланкетна оценка на въздействие на законодателството - без консултации със заинтересованите страни и при неспазване на чл. 26, ал. 2 и на чл. 26, ал. 4 ЗНА. Със законопроекта се налагат необосновани и непропорционални задължения и ограничения на юридическите лица с нестопанска цел и се ограничават правомощията на новосъздадения Съвет за развитие на гражданското общество.

Смятаме, че някои от посочените предложения, противоречат на основни принципи на правото, на правото на Европейския съюз и са противоконституционни. В цялост законопроектът подкопава и ограничава дейността на гражданския сектор в България и по-специално на неправителствените организации, като по този начин възпрепятства гарантираното от Конституцията право на сдружаване на гражданите с неполитически и с нестопански цели.

I. По направеното предложение за създаване на нов чл. 40а „Деклариране на финансиране от чужбина“

С предложения чл. 40а се вмениява задължение на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественнополезна дейност да подават декларация към Министерството на финансите за всяко получено финансиране на дейността си в размер над 1000 лв., когато източникът на финансиране е чужда държава или чуждестранно физическо или юридическо лице, с изключение на получено финансиране със средства от Европейския съюз (ЕС). Наред с това с ал. 2 се вмениява изискване не просто да се подаде декларация, тоест едностранно да се декларира определен факт, а да се дадат писмени доказателства за източника и размера на полученото финансиране в 7-дневен срок от получаването на финансирането. Предлага се създаването на Регистър на финансираните от чужбина юридически лица с нестопанска цел, като редът за водене на регистъра се определя с наредба.

Освен това се дава право на министъра на финансите да възлага на Агенцията за държавна финансова инспекция финансова инспекция на ЮЛНЦ по реда на Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ).

1. Направеното предложение противоречи на правото на Европейския съюз – на свободата на сдружаване, гарантирана в чл. 12 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на свободното движение на капитали

Направеното предложение е почти идентично с приетия в Унгария Закон за прозрачността на организациите на гражданското общество, с който се създава сходен регистър и министърът на финансите има почти идентични правомощия (разликата е, че в Унгария декларацията се подава веднъж годишно). На 18 юни 2020 г. Съдът на Европейския съюз (СЕС) постанови нарушение на общностното право по дело C-78/18,

Комисията срещу Унгария. Аргументите на СЕС са напълно приложими и в настоящия случай, като няма съмнение, че приемането на законопроекта ще доведе до осъдителна присъда и срещу България. В този смисъл, според СЕС, като държавата е приела разпоредби, с които „налага задължения за регистриране, деклариране и оповестяване на някои категории организации на гражданското общество, получаващи пряко или непряко чуждестранна подкрепа над определен праг, и с които предвижда възможност за прилагане на санкции на неспазващите тези задължения организации – е въвела дискриминационни, ненужни и необосновани ограничения за чуждестранните дарения за организации на гражданското общество и е нарушила задълженията си по член 63 на Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС) и по членове 7, 8 и 12 от Хартата на основните права на Европейския съюз“¹. Аргументите от решението на СЕС с пълна сила важат и за предложението чл. 40а от коментираният тук ЗИД. .

2. Направеното предложение е дискриминационно, поставя една група частноправни субекти – юридически лица с нестопанска цел в обществена полза, получили финансиране от чужбина, в по-неблагоприятно положение спрямо друга група – всички останали частноправни субекти и така противоречи на чл. 63 ДФЕС

Направеното предложение е дискриминационно и вменява не просто необоснована административна тежест (постоянно и регулярно отчитане на лични приходи и декларирането им към държавата), но е повод за започване на проверка от финансова инспекция по реда на ЗДФИ. Това поставя в по-неблагоприятно правно положение юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза спрямо всички останали правни субекти.

Обръщаме внимание, че направеното предложение противоречи пряко на чл. 63, параграф 1 ДФЕС, който предвижда, че всички ограничения върху движението на капитали между държавите членки и между държавите-членки и трети страни се забраняват. Както СЕС е извел в своята практика, ограничение върху движението на капитали между държавите-членки ще е налице при наличие на всяка пречка пред движението на капитали, включително налагане на мерки, които са дискриминационни.

¹ Вж. Решение на СЕС, Комисията срещу Унгария, С-78/18 от 18 юни 2020 г.

В настоящия случай е налице именно такава дискриминационна мярка. Юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза са поставени в различно положение спрямо всички останали правни субекти и единствено на тях е вменено задължение не просто да декларират своите доходи, задължение, което те така или иначе имат пред Националната агенция за приходите, но целево да декларират пред правителството в изключително кратък срок всяко финансово постъпление над 1000 лв., дошло от чужбина. Съотноситими към нашия случай са аргументите на СЕС по осъдителното решение срещу Унгария за това, че се въвежда режим, който се прилага специално и само за ЮЛНЦ в обществена полза, получаващи финансова подкрепа с произход от други държави членки или от трети страни в размер над определения в ЗЮНЦ. Предложенията налагат на ЮЛНЦ в обществена полза систематично да декларират своите приходи, да бъдат оповестени в нарочен регистър, чрез който ще бъдат обозначени като получаващи финансиране от чужбина пред обществото, а при неспазване на тези задължения се предвиждат санкции, стигащи дори до прекратяване на дейността. „Като заклеяват така тези сдружения и фондации, посочените разпоредби могат да създадат климат на недоверие към тях, който да възпре физическите и юридическите лица от други държави членки или от трети страни да им предоставят финансова подкрепа.“²

Според СЕС подобни мерки са дискриминационни не просто към ЮЛНЦ в обществена полза в самата държава, но и към чуждестранните лица, които предоставят финансиране.

Освен това този режим предполага формалности и допълнителни административни тежести за разглежданите ЮЛНЦ само поради факта, че предоставяната им подкрепа е „чуждестранна“. Ето коментара на СЕС по аналогичния казус в Унгария: „С оглед на това въпросните разпоредби, разглеждани като цяло, предвиждат разлика в третирането не само на сдруженията и фондациите, които са установени в Унгария и които получават финансова подкрепа с произход от други държави членки или от трети страни, в сравнение с тези, които получават финансова подкрепа с унгарски произход, но и на лицата, които предоставят на тези сдружения и фондации финансова подкрепа и които са от друга държава членка или от трета страна, в сравнение с тези, които правят това и които са с местопребиваване или седалище в Унгария. Тази разлика в третирането в зависимост от това дали разглежданата финансова

² Вж. т 50, 54-56 и по-специално т. 58 от решение C-78/18.

подкрепа е с произход от страната или е „чуждестранна“, а следователно и в зависимост от мястото, където пребивава или където е седалището на предоставящите я физически или юридически лица, представлява обаче непряка дискриминация на основание гражданство (вж. по аналогия в областта на свободното движение на работници решения от 24 септември 1998 г., Комисия/Франция, С-35/97, ЕУ:С:1998:431, т. 38 и 39, и от 5 май 2011 г., Комисия/Германия, С-206/10, ЕУ:С:2011:283, т. 37 и 38). Обратно на твърдяното от Унгария, мястото, където пребивават или където са установени предоставящите финансовата подкрепа физически или юридически лица, по дефиниция не е валиден критерий, за да се установи наличие на обективна разлика между разглежданите положения и следователно да се изключи наличието на такава непряка дискриминация (вж. в този смисъл решение от 16 юни 2011 г., Комисия/Австрия, С-10/10, ЕУ:С:2011:399, т. 35). Ето защо разглежданите национални разпоредби са мерки, които водят до непряка дискриминация, тъй като установяват разлика в третирането, която не съответства на обективна разлика в положенията. С оглед на това задълженията за регистриране, деклариране и оповестяване, наложени на „организациите, които получават чуждестранна подкрепа“ по силата на членове 1 и 2 от Закона за прозрачността, както и предвидените в член 3 от същия закон санкции, разглеждани като цяло, представляват ограничение на свободата на движение на капитали, забранено от член 63 ДФЕС“.³ Изложените аргументи на СЕС са напълно относими и към настоящия случай, в който е налице непряка дискриминация.

3. Предлаганият контрол от министъра на финансите, ЗДФИ и Агенция за държавна финансова инспекция е необоснован, привнася закон, който няма нищо общо с частноправния сектор и представлява недопустим инструмент за репресия над неправителствения сектор

Противоречието с правото на Европейския съюз и пряко с ДФЕС не е единственият проблем на настоящия законопроект. ЗДФИ и Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ) се занимават със защита на публичните финансови интереси (чл. 2, ал. 1 от ЗДФИ). Държавната финансова инспекция касае бюджетни организации, общини и засяга само такива ЮЛНЦ и търговски дружества **в които държавата и други публични субекти имат участие**. По предметен обхват, замисъл, цел,

³ Вж. пак там, т. 59-65.

принципи и начин на действие законът и уредената в него агенция имат за цел контрол над публичните финанси. Ето защо е напълно необяснимо и неприложимо използването им за контрол над частни средства на частни лица.

Предложението касае не просто деклариране, а цялостен контрол над средствата на частноправен субект, възможност за множество, внезапни и проточени във времето проверки, които са скрепени с противоконституционни санкции.

Подобни ограничения са изключително порочни, насочени са към подкопаване на гражданския сектор и могат да бъдат използвани като средство за репресия във всеки един момент, в който администрацията реши, че дадена НПО е неудобна.

Използването на тежък административен апарат като АДФИ, чийто замисъл е насочен към контрол над публичните средства, над частноправни субекти е напълно недопустимо. Макар да осъществяват функции в обществена полза, средствата на НПО са частни. Тяхното оповестяване, публично информиране и декларирането им в толкова недопустимо кратки 7-дневни срокове, скрепено освен това със сериозни санкции, са мерки, които създават изключително непосилна административна тежест, имайки предвид организационния капацитет на значителна част от организациите в страната. Направеното предложение е способно да заличи гражданския сектор, да откаже редица лица от регистриране на НПО в обществена полза и да обезкуражи редица дарители, като обезличи и заличи множество смислени каузи и инициативи, от които България - най-бедната държава в Европейския съюз, силно се нуждае.

4. Неяснота по отношение на предложения Регистър на финансираните от чужбина юридически лица

Всяко регистърно производство е подчинено на определени принципи, цели и има определено действие. От внесеня законопроект не става ясно дали този регистър ще бъде публичен, какви ще са данните, които ще се оповестяват в него, ако финансирането е направено от физическо лице от чужбина, данните му ще бъдат ли оповестени и т.н. Предложеният текст не дефинира изрично действието по вписване в регистъра и още повече не дава информация за целта му. Този пропуск навежда на тълкуване, което включва най-вече възможността за репресия. Наред с това е напълно недопустимо законът бланкетно да посочва съществуването на регистър, но той да бъде развит с подзаконов нормативен акт.

Като организация с дългогодишен опит в сферата на дарителството в страната, в т.ч. и като пряк участник в обществени консултативни съвети на национални дарителски кампании, а и като член на европейски дарителски асоциации, убедено можем да заявим, че юридическите лица, получили средства от чужбина, не просто имат задължение да оповестят този факт в своите отчети, на своите интернет страници, но са и задължени, ако не административно, то морално, да съобщават при всяка своя дейност финансирането, неговия размер, източник и донор. НПО имат задължения също по Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и за нарочно вписване в **Централния регистър към Министерството на правосъдието**. Фрагментарните задължения към различни министерства създава не само дублиране, но и необоснована административна тежест за гражданските организации.

II. По отношение на предложения чл. 40б „Последици при неизпълнение“

С предложението се предвижда при неизпълнение на подаване на декларация, както и на предоставяне на писмени доказателства за източника и размера на полученото финансиране (задълженията, вменени в чл. 40а), да се налага имуществена санкция по чл. 32, ал. 2 ЗДФИ. За установяване на нарушението и издаване на наказателно постановление се прилага чл. 35 ЗДФИ, а в случаите на неизпълнение на задължението министърът на финансите може да поиска по партията на юридическото лице в Агенцията по вписвания служебно да се впише „временно спрян статут в обществена полза“, като дори при повторност ЮЛНЦ да бъде прекратено на основание чл. 13, ал. 1, т. 3, б. „б“ ЗЮЛНЦ.

1. Предложеният чл. 40б също противоречи на ДФЕС и е противоконституционен

Основанията, въз основа на които може принудително да бъде прекратено едно ЮЛНЦ, са изчерпателно изброени в чл. 44, ал. 2 от Конституцията. Неподаване на декларация не е сред тях.

Вносителите неправилно смесват „извършването на дейност, която противоречи на Конституцията, на законите и на добрите нрави“, посочено като основание за прекратяване на НПО в обществена полза по чл. 13, ал. 1, т. 3, б. „б“ ЗЮЛНЦ и неподдаването на декларация по предложения от тях ред. Неподаването на декларация,

което е административно задължение, няма отношение към дейността на една НПО и не може да представлява „извършване на дейност, която противоречи на Конституцията, на законите и на добрите нрави“.

Неподаването на декларация не може да води до такива сериозни санкции като отнемане на статута „ЮЛНЦ в обществена полза“ и до прекратяване на сдружение, защото тази мярка е напълно непропорционална, противоречи на принципа на правовата държава, представлява недопустима намеса в правото на сдружаване, като наред с това е противоконституционна. С направеното предложение се накърняват както чл. 12, така и чл. 44 от Конституцията.

В цитираното вече решение на Съда на Европейския съюз, напълно относимо към настоящите предложения, е записано, че „по отношение на правото на свободно сдружаване Комисията посочва най-напред, че упражняването на това право обхваща възможност не само за учредяване и прекратяване на сдружение, но и за съществуването и функционирането му в периода между тези два момента без необоснована държавна намеса. По-нататък Комисията твърди, че възможността за получаване на финансови средства е от съществено значение за функционирането на сдруженията. Накрая тя смята, че в случая, първо, уредените в Закона за прозрачността задължения за деклариране и оповестяване могат значително да затруднят дейността на организациите на гражданското общество, които са установени в Унгария, второ, задълженията за регистриране и за използване на обозначението „организация, получаваща чуждестранна подкрепа“, които са предвидени наред с първите посочени задължения, могат да доведат до заклеймяване на тези организации и трето, санкциите при неспазване на различните задължения пораждаат правен риск за самото съществуване на тези организации, тъй като предвиждат възможност дори и за прекратяването им“⁴. Тези аргументи са напълно аналогични към предложенията в коментирания тук законопроект.

2. Привнасянето на разпоредби от ЗДФИ е напълно неприложимо към настоящия случай и предполага недопустима репресия

Чл. 32 ЗДФИ изрично посочва, че задължените субекти, които подлежат на санкция по закона, са **виновните длъжностни лица, както и лицата, които работят**

⁴ Вж. пак там, т. 106.

по граждански договори за управление и контрол. НПО не могат да бъдат приравнявани и третирани нито на длъжностни лица, нито на лица, които работят по граждански договори за управление и контрол. Целият замисъл на ЗДФИ е насочен към публичните средства и прилагането му към частно финансиране и то единствено от чужбина противоречи на принципа на правната държава, заложен в чл. 4 от Конституцията.

III. По направените предложения с ПЗР и по-специално в ЗПКОНПИ

Приравняването на представителите и членовете на органите за управление на юридически лица с нестопанска цел по ЗЮЛНЦ, когато юридическите лица са получили финансиране от чужда държава или чуждестранни физически или юридически лица, с изключение на финансиране със средства на Европейския съюз през предходната календарна година, е недопустима намеса в правото на сдружаване, противоконституционно, недопустимо и напълно непропорционално е, като наред с това е и дискриминационно на собствено основание.

Лицата, заети в органите за управление на ЮЛНЦ, са упражнили конституционното си право на сдружаване, като нито заемат висша държавна длъжност, нито има как да получат облага за изпълнение чрез ЮЛНЦ на публична функция, така както са останалите задължени субекти по ЗПКОНПИ. Замисълът на закона е противодействие на корупцията, но привнасянето на задълженията, които са изключително много и подробни, приложими към длъжностни лица и лица на висши държавни постове, е дискриминационна мярка към НПО и то единствено към тези от тях, получили финансиране от чужбина. По този начин една група субекти – лицата, заети в органите на НПО, получили чуждестранно финансиране, се поставя в много по-неблагоприятно положение спрямо всички останали лица. На тези хора се вменяват редица задължения, включително за деклариране на личното имущество и т.н., които са неприложими нито с оглед на дейността им, нито с оглед на техните правомощия. Лицата, заети в НПО, не разполагат с властови ресурс, като субектите, понастоящем задължени по ЗПКОНПИ.

IV. Ограничаването на правомощията на Съвета за развитие на гражданското общество (СРГО) ще го превърне в напълно изпразнен от съдържание и смисъл орган

Непрестанните атаки срещу СРГО, който дори не е започнал своята дейност, имат за цел неговото дискредитиране и опорочаване. Настоящият законопроект е пореден опит в тази посока. С предложението се иска да отпадне участието на съвета в разработването и провеждането на политики в подкрепа на развитието на гражданското общество, като според мотивите правомощията му били сходни с тези на държавна администрация, и всъщност сега не бил консултативен орган. Подобни твърдения са неверни.

Правомощията на СРГО са да предлага на Министерски съвет план за действие, включително финансов, да събира информация за финансирането на гражданските организации с публични средства с цел определяне на ефективността на отпусканите средства и определяне на приоритетите за финансова подкрепа (бедствия и аварии, например, или здравеопазване в условия на пандемия с COVID-19) са насочени към по-добро взаимодействие между гражданския сектор и държавата. **Не е възможно провеждане на политики в гражданския сектор без участието на самия граждански сектор.** Орязването на правомощията му го изпразва от съдържание и обезсмисля напълно неговото съществуване, като предполага задълбочаване на проблемите, свързани с корупция, непрозрачно финансиране на НПО от държавата и отдалечаване на държавата и гражданския сектор, а в този смисъл пречатстване на диалога и сътрудничеството между гражданското общество и държавата.

V. Заключение

Налице е пореден противоконституционен, пряко противоречащ на правото на Европейския съюз законопроект, който цели да дискредитира и да очертае като „враг“ юридическите лица с нестопанска цел, които получават финансиране от чужбина. Подобна последователна реторика и опит за ограничаване на неправителствения сектор и финансирането му отвън има потенциал да нанесе изключително сериозни щети не просто на имиджа на България, а изобщо на българската икономика. То неминуемо ще доведе до санкции от страна на Европейската комисия, а потенциално и до осъдителни решения срещу България.

Юридическите лица с нестопанска цел са единствената конституционно установена форма за сдружаване на гражданите, които не преследват печалба, или политически цели. Дори и когато извършват стопанска дейност, ясно дефинирана и

регулирана от съществуващата нормативна рамка, приходите от нея се реинвестират за обезпечаване на основната им нестопанска дейност. Държавата е не само длъжна, но и има интерес да оказва съдействие на ЮЛНЦ, а не да ги дискриминира, като създава противоречив, санкционен и непропорционален режим. Правото на сдружаване „обхваща не само възможност за учредяване или прекратяване на сдружение (ЕСПЧ, 17 февруари 2004 г., Gorzelik и др. с/у Полша, CE:ECHR:2004:0217JUD004415898, § 52, и ЕСПЧ, 8 октомври 2009 г., Tebieti Mühafize Cemiyueti и Israfilov с/у Азербайджан, CE:ECHR:2009:1008JUD003708303, § 54), но и за съществуването и функционирането му в периода между тези два момента без необоснована държавна намеса (ЕСПЧ, 5 октомври 2006 г., Branche de Moscou de l'Armée du Salut с/у Русия, CE:ECHR:2006:1005JUD007288101, § 73 и 74).“ В решението на СЕС се посочва, че „от практиката на Съда по правата на човека (ЕСПЧ) следва, че макар да могат да бъдат обосновани, законодателства, които значително затрудняват дейността или функционирането на сдружения чрез установяването на по-строги изисквания за регистрирането им (ЕСПЧ, 12 април 2011 г., Parti républicain de Russie с/у Русия, CE:ECHR:2011:0412JUD001297607, § 79—81), чрез ограничаването на възможностите им да получават финансови средства (ЕСПЧ, 7 юни 2007 г., Parti nationaliste basque — Organisation régionale d'Iparralde с/у Франция, CE:ECHR:2007:0607JUD007125101, § 37 и 38), чрез налагането им на задължения за деклариране и оповестяване, които могат да им създадат негативен образ (ЕСПЧ, 2 август 2001 г., Grande Oriente d'Italia di Palazzo Giustiniani с/у Италия, CE:ECHR:2001:0802JUD003597297, § 13 и 15) или чрез излагането им на риск от санкции, и по-специално прекратяване (ЕСПЧ, 5 октомври 2006 г., Branche de Moscou de l'Armée du Salut с/у Русия, CE:ECHR:2006:1005JUD007288101, § 73), така или иначе следва да се квалифицират като намеса в правото на свободно сдружаване, а следователно и като ограничения на правото по член 12 от Хартата.“⁵

Прилаганата политика от народни представители - членове на коалиционен партньор, срещу гражданските организации за пореден път показва липсата на единна политическа линия на държавата по този въпрос. Заявките за наличие на желание за привличане на финансиране от чужбина, чуждестранни компании и инвеститори са в пряко противоречие с подобни порочни законопроекти, които за пореден път накърняват

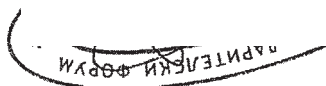
⁵ Вж. пак там, т. 113 и 114.

имиджа на България и са в състояние не просто да отблъснат чужди инвеститори, но и да отдалечат България от европейския ѝ облик.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Въз основа на всичко изложено молим да отхвърлите така внесенния законопроект като противоконституционен, дискриминационен, противоречащ на чл. 63 ДФЕС, на чл. 12 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на чл. 11 от Европейската конвенция по правата на човека, на чл. 12 и на чл. 44 от Конституцията на Република България. Направените предложения вменяват необоснована административна тежест, непропорционални санкции и недопустими ограничения върху ЮЛНЦ в България.

С уважение,

Красимира Величкова

Български дарителски форум